

λιολύφοι σπήχουσι, ἡχοσίμη εἰς σήπτας καὶ καν-
στικά, καὶ πρὸς οὐδὲν πλάκον καὶ ὑδόντων σιλή-
ξιν. α (1) ἡ δὲ Γαληνός ε Καὶ ἡ καλουμένη δὲ
σμίρις, ὅτε μὲν ἱκανῶς ὁσι, ῥαπρικῆς δυνάμεως,
δὴλόν ἐστι καὶ τῶν χρωμένων αὐτῇ δακτυλιογλύ-
φον εἰς τὴν τοιαύτην ἡρέκνυται. ρ (2). Ὁ δὲ Πά-
νιος ἄμμοι (argema) εἰπὼν αὐτὴν (3), τὴν λειωτριδὴν
δὴκου νοῶν, ὅπως ἔχει καὶ παρ' Ἰνδοῦ α Σμίρις,
ἀμμου εἶδος ἢ σπήχοντα οἱ σκληροὶ τῶν λίθων.
Ἀλλ' ἡ φαννομένη διακρίσις αὐτῇ αἰτίαν ἔχει, ὡς
ἐγὼ νομίζω, τὴν διαφορὰν τῆς ποιότητος τῆς πέ-
τρας. Καὶ ἡ μὲν σμίρις τῆς Ναξίου, ἵνα διαστελλή-
ται πῶν λοιπῶν ὁμοειδῶν, ἐν διαφορᾷ παραγο-
μένων τόποις, ὡς μαζέτο ἴσως κατὰ τοὺς ἀργαιο-
τέρους χρόνους Ναξία πέτρα. Εὐκνήσαντος δ' εἰς
τὸ μετέπειτα τοῦ ὀνόματος Σμίρις, δι' οὐ ἐγνωρί-
ζοντο μόναι αἱ τῶν ἄλλων τόπων ὁμοειδῆς μὲν,
πολλῶ δ' ὑποδεέστεραι τῆς Ναξίας, κατὰ τὴν ποιό-
τητα πέτραι, συνεχωμένη καὶ αὐτῇ μετ' ἐκείνων.
Τοιοῦτόν τι ἐνέει, ὡς φαίνεται, καὶ ὁ Θεοφραστος
ἐν οἷς λέγειν α. ὁ Δίδορ ὁ γλυφάσας τὰς σφραγι-
δας, ἐκ τούτου εἰπὼν ἐξ οὐτέρου αὐτῶν, ἢ ἐξ
ὁμοίου τυτθῶ α (4) ἢ καὶ ἀντις ὑπελάβη, ὅτε
σμίριδα πρὸς διακρίσιν μετωνόμασαν, δι' παλαιού
τὴν λειωτριδῆσαν ἡδὴ Ναξίαν, πέτρην, ἵσως δὲ
ἀποσφάλλεται τοῦ σιθάνου. Γνωστὸν δὲ εἰς τοὺς
ἐταίρους τοῦ ἐμπολαίου Ἑρμού, ἄλλα καὶ τοῦ Ἡρακ-
λέους, ὅτι καὶ ἄλλοι τόποι παράγουσι σμίριδα, οἷον
ἡ Περούβια ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ, ἡ Σουαρία, ἡ Λα-
νία (5), καὶ ἡ Γερμανία πολλαχοῦ. Καὶ καθ' ἡμᾶς
δὲ ἀνωρέχθη τοιαύτη ὑπὸ Βρεττανῶν ὀρυκτολόγων
ἐν τῇ νήσῳ Σόμς καὶ παρὰ τὴν νῆσον Ἑρσον
(Κούρς ἀδασί). Ἀλλ' ἐν Βρεττανίᾳ προτιμάται πάν-
τοτε καὶ περιζητεῖται ἡ Ναξία, ὡς πάσης ἄλλης
ὑπερτεροῦσα κατὰ τὴν ποιότητα. Μάρτυς δὲ αὐτῇ
τῆς πέτρας ἡ τιμὴ τῆς μὲν Ναξίας ὁ τουρκικῆς
στατῆρ τιμάται ἐγγυωρίως, τό γε νῦν ἔχον, δραχ-
μῶν τριάκοντα, τῆς δ' Ἑρσίους δραχμῶν μόνον
δώδεκα ἐν αὐτῇ τῇ Βρεττανίᾳ.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα περὶ τοῦ κρατεθέντος
μοι ζητήματος, ὁρθῶς ἢ πλημμελῶς ἔχοντα οἱ
πολυδύμονες ἀκοπεῖτωσαν φιλόλογοι.

Οἱ μὲν φίλοι μοι, συλαί τε κρήναι τε
Ἐλ. Πάριον τῇ 23 Μαΐου 1859.

Ι. ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ.

- (1) Διδόρ. ἡ κατὰ μ. γλυφάσας τὰς σφραγίδας
(2) Παρ' ἄλλ. γὰρ μ. ὁ γὰρ. Τόμ. Β', σελ. 6, φ. 69.
(3) Hist. Natur. L. XVI, cap. 9.
(4) Παρ' ἄλλ. εἰδ. 397. Hist. Natur. 1613. Καὶ σημειώσθαι
ἐνταῦθα κατὰ τὸν ἡγεῖται αὐτῇ τοῦ Θεοφράστου ἐπιστολὴν τὴν
γινώσκοντα, ὅτι ὁ Δίδορ Ναξίαν ἀκόνην πείπει νὰ νομίσῃ αὐ-
τὴν τὴν σμίριδα. Διότι, ὡς μικρὸν ἀνωτέρω εἶπὼν, δι' αὐτῆς
ἐγλύφοντο τυτθαί, ὡς καὶ νῦν ἐστὶ, αἱ δακτυλίου φημίτες εἰς
σφραγίδας. Τὴν αὐτὴν δὲ λίθον ὑπονοεῖ, ὡς νομίζω, καὶ ὁ Ἡρό-
δοτος ἐν οἷς ἡμετέροις περὶ τοῦ ὀρυκτοῦ τῶν ὁπέρ αὐτῶν τοῦ
λίθου καὶ τῶν σφραγισμάτων τῶν παλαιῶν κατὰ τῆς Ἑλλά-
δος, λέγων α. Τότα δὲ εἰς τὴν φωνὴν σφάκας πεποιημένα, μα-
κρὰ, τετραπύκνων οὐκ ἴσως αὐτῇ, καλὰ μόνον αὐτοῦ μικροῦ
αὐτῇ δὲ σιθάνου ἐπὶ λίθος εἶδος πεποιημένους, τῶ καὶ
τῆς σφραγίδας γλύφουσι α [2', 69].

(5) Βλ. Ἑρμῆν Κερδίου Ν. Παπαδόπουλου Τόμ. Β', σελ. 240.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Φίλτατε μου Κύριε Νικόλαε, εἴπε στραφεὶς
πρὸς ἄλλον ὁ φίλος μου, διὰ τί δὲν μ' ἐπισκεψήσῃς
τὴν ἀγαθίστην νὰ μ' ἐπισκεψῇς ὅταν πρὸ τινῶν
ἡμερῶν ἔλθῃς εἰς Σαϊνθελῶ (*). — Διότι ὁ ὑπὲρ
τῆς σῆς, ἐξοχώτατε, μὲ ἀπεδίωξεν εἰπὼν ὅτι δὲν
εἴχετε καιρὸν. — Ἢ τὸν αὐθάδη! εὐθὺς σήμερον θά-
τὸν διώξω, φίλε μου. Ποτὲ δὲν ἔμαθα νὰ διακρίνῃ
τοὺς φίλους μου ἀπὸ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐρχόνται νὰ
μ' ἐνοχλοῦν. Καὶ τί κάμνει ἡ δευτέρα σύζυγος σῆς;
ὠρεῖα νὰ! — Ἢ! Ἢ! — Καὶ ὁ υἱὸς σῆς, ὁ κανα-
κάρης καὶ αὐτὸς ὠρεῖος νῦν τί γίνεται; — Εἶχε
σκοπὸν νὰ τὸν στείλῃ νὰ σπουδάσῃ τὴν ἀνατομίαν,
καὶ νὰ τὸν κάμῃ ἰατρὸν αὐτὸς ὅπως προτιμᾷ νὰ
γείνη ἱερεὺς ἀλλ' αὐθάδῶς θὰ προσδεσθῇ πάντοτε
διότι ἔχω ἀρκετὰ χρήματα νὰ τὸν ἀφήσω. — Καὶ
ἐγὼ ἔχω ἀρκετὴν ἰσχύϊν διὰ νὰ τὸν προάξω εἰς τὰ
ἐκκλησιαστικά. Τί ἡξεύρει εἰάν δὲν τὸν ἰδῶμεν
καὶ ἐπίσκοπον; Οὐκ εἶ καλὰ; — Ἢς βιβλίον, ἐξο-
χώτατε. Ἐνίστε μὰς ὁμιλεῖ περὶ τῶν δημοσίων
πραγμάτων ὡς νὰ ᾖ τὸν βουλευτῆς, καὶ πάντοτε
κατὰ τὰ φρονήματά σῆς. — Εὐγε, Νικόλαε! ἀλλὰ
διὰ τί δὲν τὸν κάμνεις δικηγόρον; ἢ μπορῶ τότε
νὰ τὸν σπρώξω καὶ ἐγὼ, καὶ πιθανώτατον νὰ τὸν
ἀναγορεύσωμεν καὶ πρὸεδρὸν τῆς Βουλῆς τῶν
Λόρδων.

Τοιαῦτα ἀκούσας ὁ γέρον κρεωπώλης τοσοῦτον
ἐσθάνθη διαθρυπτομένην τὴν φιλαυτίαν του, ὥστε
ἀπεχώρησε λέγων ὅτι πάντα λίθον θὰ κινήσῃ ὑπὲρ τῆς
ἐπιτυχίας τοῦ φίλου μου, καὶ βεβαίων ὅτι εἰάν
ὁ γείτων του, ὅστις εἶχεν ὑποσχεθῇ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ
εἰς τοὺς ἐναντίους, δὲν ἀθετήσῃ τὸν λόγον του, θὰ
τὸν φυλακίσῃ ὅπως πληρώσῃ τὸ κρέας τὸ ὅποιον
εἶχε χορηγήσει αὐτῷ.

Μετά δὲ ταῦτα ἐπισκεψάμεν διδάσκαλον ἐπὶ
παιδίων ὄντα πατέρα, τὰ ὅποια ὁ φίλος μου ἐξ-
μνησεν ὡς ἄλλους ἀγγέλους, ὑποσχεθείς συγγράνως
καὶ πολλὰ πρὸς αὐτά. Ἐδωκε δὲ καὶ ἀνὰ τρία-
κοντα δραχμὰς εἰς ἕκαστον τούτων, οὐχὶ ὁμοῦ
ἐπὶ σκοπῷ δεκάσμου, διότι δὲν εἶχον δικαίωμα
ψήφου.

Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ μεταβῶμεν καὶ εἰς τὰ In-
tings ἐνῷ δὲ συνδιελεγόμεθα ἡρώπητα μετὰ ἁλ-
λων τὸν φίλον μου, εἰάν εἶχε τὸν τρόπον νὰ ἐκ-
πληρώσῃ ὅσα ὑποσχεθῇ.

Ὁχι βέβαια, ἀπεκρίθη, ἀλλὰ ὁ ἐρώτω,
οἱ ἱατροὶ θεραπεύουν ὅλας τὰς ἀσθενείας τῶν ἀν-
θρώπων; αἰσῶν καὶ τὸν ἡμισὺ ἀριθμὸν τῶν κο-
ρώστων; τοὺς ἀνακουσίουν ὅλους; Βέβαιος ὅχι
τὸ αὐτὸ κάμω καὶ ἐγὼ διδῶ εἰς τοὺς καλοὺς αὐ-
τοὺς ἀνθρώπους ὅτι καὶ ὁ ἱατρός εἰς ἐκείνους τῶν
ὁποίων τὸ πάθος εἶναι ἀνίατον, δηλαδὴ ἐλπίδα.

(*) Ἐκπομπὴν ἐν Ἀνδῶν.

« Τότε ἐνόησα πόσον βέβαιαι ἦσαν αἱ ὑποσχέσεις τοῦ φίλου μου.

« Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ hustings ἀνέπτυξεν ἴσῃν ἐπιτηδειότητα· ἀπετείετο πρὸς ὅλους, ὠφελεῖτο ἀφ' ὧν, εὐχαρίστει τοὺς οἰκείους, καὶ ἐσέρετο εὐγενῶς πρὸς τοὺς ἐναντίους. — Φίλτατέ μου κύριε, ἔλεγε πρὸς τινὰ τούτων, ἂν καὶ ὑποσχέθητε τὴν ψήφον σας εἰς τὸν ἀντίπαλόν μου, ἐλπίζω ὅμως ὅτι δὲν θέλετε λησμονῆσαι ὅτι ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ βίψετε δύο ψήφους, καὶ ὅτι μὲ ὑποσχέθητε (ἢ μ' ἐδώκατε ἐλπίδα) ὅτι θὰ μὲ δώσετε τὴν δευτέραν.

« Τὸ στρατήγημα δὲ τοῦτο μετεχειρίσθη πολλὰκις, καὶ διὰ τοῦ διαλλακτικοῦ καὶ μελιχίου τρόπου τοῦ πολλοῦς ἐκέρδησε.

« Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως τὸν ἠρώτησα ἂν δὲν ᾔσθάνετο ἀκρίβειαν διὰ τὰ γινόμενα. — Ὅτιν δὲν φανταζομαι, ἀπεκρίθη· ἀλλὰ τί θέλεις; εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ὑποβάλλωμαι εἰς τὴν δοκιμασίαν αὐτήν. Χάρις τῷ Θεῷ ὅτι ἀνασώνεται κατὰ πενταετίαν.

« Βεβαίως εἶναι δοκιμασία, ἀλλ' ὅλοι δὲν εἴμεθα ἐπιτήδεια νὰ ὑποστῶμεν αὐτήν. Πρέπει νὰ ἔχη τις μέτωπον ἀτάραχον, ἅμα δὲ καὶ πεποιθήσῃ ὅτι ἡ βουλευτικὴ θέσις εἶναι ἀνταξίω ὧν ἐκείνων καὶ πολλῶν ἄλλων ἐξευτελίσεων.

« Πρὶν δὲ ἀναχωρήσω ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου ἐγίνετο ἡ ἐκλογή, ἐπιθυμῶν νὰ κρίνω περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν φρονημάτων, εἰσῆλθον εἰς καπηλεῖον ὅπου συνήρχοντο οἱ ἀπαρτοὶ τοῦ ἄλλου ὑποψηφίου· ἡ συνέλευσις ἦτο πολυάριθμος καὶ κατεγίνετο εἰς πολιτικὰς συζητήσεις. Ὁ μὲν πρόεδρος αὐτῆς ἦτο ἱππιατρὴς, κτίστης δὲ ὁ ἀγορεύων ῥήτωρ. Καὶ ἐγὼ μὲν δὲν ἐνόησα τὸν λόγον τοῦ ῥήτορος· ἐμπορὸς τις ὅμως πωλὼν δηλητήριον κατὰ τῶν ποντικῶν, ἰστάμενος ἐκεῖ πλησίον μ' ἐβεβήλωσεν, ὅτι ὁ ὁμιλῶν ἦτο δεξιότατος πολιτικὸς καὶ μέγας Δημοσθένης.

« Τὸν ἤκουσα δὲ ἀνακράζοντα μετὰ πολλοῦ ζήλου· — Μὲς κατέστρεψε, κύριε, τὸ ὑπουργεῖον, ἡ ἐκκλησία, ἡ ἀριστοκρατία καὶ ἡ ἐπιβροή πῶν ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἡ μισαλλοδοσία, ἡ δαισιδαίμονία, ἡ θρησκομανία, τὰ προνόμια τοῦ βασιλέως καὶ ἡ ἐπιβροή τοῦ κλήρου μὲς καταφέρουσιν εἰς ὀλεθρον. Δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς πόσον νοῦν ὅσον οἱ γεραυσιασταὶ καὶ οἱ ἐπίσκοποι μας; Ἡ κρίσις μας δὲν εἶναι ἴση μὲ τὴν κρίσιν τῶν ῥητόρων καὶ τῶν νομοθετῶν μας; τὸ βιβλίον τῆς παιδείας δὲν εἶναι ἀναικτὸν εἰς ὅλους ὅσοι ἠξέουσιν νὰ ἀναγινώσκουν; Καὶ διὰ τί, σεῖς καὶ ἐγώ, δὲν θὰ ἠξέωμεν νὰ ἐρμηνεύσωμεν τοὺς νόμους ὅσον καὶ ἓνας βουλευτὴς ἢ ἀρχιεπίσκοπος; (ἀτελεύτητοι χειροκροτήσεις.) Δὲν ἔχομεν τὰ αὐτὰ δικαιώματα; (ἀκούσατε, ἀκούσατε!) Καὶ πρέπει ν' ἀφίσωμεν νὰ καταπιέσουν τὸ πνεῦμα καὶ νὰ δέσουν τὸ στόμα μας; (Ὦχι Ὦχι!) Διὰ τί λοιπὸν, καὶ μὴ ὄντες εὐγενεῖς ἢ κληρικοί, δὲν θὰ εἴμεθα ὅλοι ἱκανοὶ ν' ἀντιπροσωπεύσωμεν τοὺς συμπολίτας μας; (Νέκι διεξοδικώτεραι ἐπευφημίαι.)

« Μὲ φαίνεται, εἰπέ τις Σκώτος, ὅτι δὲν εἴμεθα τόσο καλοὶ νομοθέται ὅσον φαντάζεται ὁ προλαλή-

σας ἐντιμος ῥήτωρ. Πιστεύεις, σύντεκε Γεώργιε, ὅτι ὁ δούλος τοῦ δουκὸς ἠξέουσι νὰ κτίσῃ οἰκίαν τόσο καλὰ καὶ τόσο γρήγορα ὅσον σὺ; Ὦχι. Καὶ διὰ τί; διότι σὺ ἐσπούδασας τὴν τέχνην σου· Δὲν πρέπει λοιπὸν καὶ ὁ ἱερεὺς νὰ σπουδάσῃ τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ ὁ νομοθέτης τοὺς νόμους καὶ τὴν πολιτικὴν; Μὲ φαίνεται ὅτι αἱ περιστάσεις μας θὰ ἐφαινόμεθα εἰς τὸ βῆμα ὅπως καὶ ἓνας ταῦρος εἰς μουσικὴν συμφωνίαν, ἢ ἄρκτος εἰς γόρην.

« Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἀντέκοψε θορυβωδῶς τὸν ῥήτορα, μὴ καταρθώσαντα πλέον νὰ ὁμιλήσῃ.

« Ἀνεχώρησα δὲ αἰσθανόμενος τὸ ὄρθον τῶν ἀκρίβειων τοῦ Σκώτου, καὶ λυπούμενος ὅτι πᾶν ἤκαυσαν μετὰ τσαύτης δυσμενείας. Ἐρωτήσας δὲ καὶ παρὶ τοῦ χαρακτῆρός του ἔμαθον ὅτι ἦτο ἀξιόλογος ἄνθρωπος, καὶ ὅτι εἶχεν ἀποκτήσει παρουσίαν σιναί. Καὶ δὲν ἐθεωρεῖτο μὲν ὡς ῥήτωρ, οὔτε ἡγάπωνται οἱ πολιτικὰς του ἀρχαί, εἰρήσουν ὅμως παρ' αὐτοῦ γνώμην περὶ ὧν τῶν ὁπωσούν ἀξίων λόγου ὑποθέσεων, καὶ ἐπετύγχανον ἀκολουθοῦντες αὐτήν. Ἀλλ' οἱ πλείστοι τῶν συνηγμένων ἐκεῖ, μὴ ἔχοντες πῶς νὰ κινδυνεύσωσιν, ἀπέρχον μεταρρυθμίσεις· ἐκεῖνος ὅμως συνείδησε νὰ λέγῃ ὅτι ἡγνάει μέχρι πύρας θὰ ἐρῶντο αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταί, καὶ ὅτι πιθανὸν ἦτο νὰ μεταρρυθμίσωσι καὶ αὐτὴν πύραν τοῦ περιουσίαν, ὑπὲρ ἧς τοσούτον ἐμάχθισεν.

« Ἐλησμονήσα νὰ εἶπω ὅτι ἡ συνέλευσις αὕτη ὠνομάζετο τῶν φίλων τοῦ συντάγματος· ἐπὶ δὲ τῆς θύρας ἦσαν γεγραμμένα αἱ λέξεις αὗται· Ἐλευθερία τῆς συζητήσεως, καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ κηγονισμοῦ ἔλεγεν ὅτι ἕκαστον μέλος πληροῖται τριακονταπέντε λεπτὰ ἀντὶ δικαιώματος εἰσόδου καὶ καπνίσματος. Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη καὶ τελευταία ἐπίσκεψίς μου εἰς τὴν συνέλευσιν ἐκείνην, τὴν δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους σκέψεις.

« Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Λονδίνον ἦλθον εἰς φίλον, πρὸ πολλοῦ ἀπόντος, ὅπως ἐρωτήσω ἂν ὑπέστροφεν καὶ εὐρὼν αὐτὸν τὸν ἠρώτησα τὰ περὶ τῆς υγείας του. — Καλὰ, ἀπεκρίθη, ὅσον τὸ συγχωρῶν αἱ περιστάσεις. — Ποίας περιστάσεις ἐννοεῖς; — Χιλιάς· πλῆθος ὑποθέσεων, ἀνταπόκρισιν μεγάλην, ἀπείρους ἐπιστολάς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀναγνώσῃ, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ν' ἀποκριθῇ, δὲν ἠξέωμαι πᾶσα ἐγγραφὰ νὰ ἐξετάσω, φίλους νὰ ὑποχρεώσω, κτλ. κτλ.

« Παράδοξον! ἔλεγον καὶ ἑμαυτὸν· αὐτὸς εἶναι υἱὸς ἐμποροῦ, πλοῦσιος, πλίθιος καὶ ὀκνηρὸς πᾶσι σημαίνει.

« Καὶ καθήσας ἀπέναντί του ἐρρίψα ταῦς ὀφθαλμοὺς εἰς ἐφημερίδα ἐνῶ ἐκαίετο ἡσυχῇ κλίμακον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀσφύος, πρᾶξιόν τι τὴν δεξιὴν πᾶσαι καὶ κύπτων πρὸς ἐμὲ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀναγινώσκων ἐπιστολὴν ἐνῶ εἶχε τὴν ἀριστερὰν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ βρακίου του. Αἶφνης ἀνορθοῦται, πλησιάζει εἰς κάτοπτρον, εὐτρεπίζεται, προσποιεῖται ὅτι δίδει εἰς ἄλλον τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ἀφίνει ἐπὶ τῆς τραπέζης, χώνει τὴν δεξιάν εἰς τὸν κόλπον του, καὶ ἵσταται ἐμπροσθέν μου ὡς εἰκὼν κρεμαμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου.

α — Τί ἔχεις ; ἠρώπησα ; — Τάξις ! τάξις ! ἀνέκραξε, καὶ ἐσωπρίσθη ἐκ νέου.

β — Τί διάβολον ἔχει ; εἶπον κατ' ἐμαυτὸν. Ἐνθυμήθη, τότε, ὅτι ὁ πάππος του Λουκάς, παντοπώλης ὡς ἔζη, ἀφῆκεν ἄρκετὴν περιουσίαν εἰς τὸν υἱὸν του, καὶ ὅτι οὗτος ἀντηρφεύσας μὲ πλούσιον τραπεζίτην κατήντησεν ὑπὲρ πλούτου, τοὺς δὲ θησαυροὺς του ἀφῆκεν εἰς τὸν μόνον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου υἱὸν του· ἀλλὰ τί εἶχεν οὗτος, καὶ ἐφαίνετο μετρῶν τοὺς ἀστέρας ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ ;

γ — Λαδίων ἀνά χειρας ἐσημερίδα ἐνῶ ἐκεῖνος ἠτένιζε θριαμβεύων σωρὸν ἐπιστολῶν, ἀνέγνων μεγαλοφώνως περιέρχους τινὰς περικισπὰς· αὐτὸς δὲ ἤκουε μετὰ πρᾶσυχης, ἰστάμενος πάντοτε πρὸ τοῦ κατόπτρου, καὶ μιμούμενος, ὡς παρετήρησα μετὰ μικρὸν, ὅλας τὰς κινήσεις τῶν βουλευτῶν τὰς ἐμφαινύσας ἔγκρισιν ἢ ἀποδοκιμασίαν. Καὶ ὅσκις μὲν δὲν ἐνέκρινεν ὅ, τι ἀνεγίνωσκα, ἔβηκε καὶ ἐκτύπει τοὺς πόδας, ὅσκις δὲ εὐχαριστεῖτο ἀνέκραγεν·

α — Ακούσατε ! ἀκούσατε !

δ — Μὲ φαίνεται, εἶπον ἐπὶ τέλους αὐτῷ, τόσον ἐντυχολημένος, ὥστε κρίνω ἀναγκάσιον νὰ σὲ ἀποχαίρετίσω. — Καὶ ἀνεχώρησα ἄφεις αὐτὸν πρὸ τοῦ κατόπτρου· ἐνῶ δὲ κατέβαινον τὸν ἤκουσα κρᾶζοντα·

ε — Προτείνω τὸ ἀπαράδεκτον.

ε — Ἀπαντήσας εἰς τὸ προαύλιον ἀρχαῖον αὐτοῦ ὑπρέτης εἶπον· — Μὲ φαίνεται ὅτι ὁ κύριός σου πάσχει. Ἡ κεφαλὴ του δὲν εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν· ἄλλοτε ἦτον πολλὰ σιωπηλὸς, τῶρα δὲ αἰωνίως ὀμιλεῖ, καὶ αἱ ὀμιλῖαι του εἶναι ἀσυνάρτητοι.

ζ — Μὴν ἀνησυχεῖτε, ἀπεκρίθη ὁ ὑπρέτης, ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀποτέλεσμα χαρᾶς καὶ ὑπερηφανίας. Χθὲς ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κορνοῦάλλης, καὶ ἀμέσως ἤρχισε νὰ τακτοποιῇ τὰ θρανία, ὡς νὰ ἦτον ἡμέρα συγελεύσεως. Ἐμβαίνει, ἐκβαίνει, προσπαθεῖ νὰ καθήσῃ μὲ χάριν, σηκώνεται καὶ πάλιν κάθηται, κτυπᾷ τὸ ποδάρι, βήχει, μεταβάλλει θέσεις ἔμπροσθεν τοῦ καθρέπτου, φωνάζει· ναι, ὦχι, ἀκούσατε· τάξις ! . . .

η — Κακὰ συμπτώματα ! ἀνέκραξε.

θ — Καὶ δὲν εἶδετε ὅλα. Σήμερον τὸ πρωῒ, ἔγραψε πενήντα τοῦλάχιστον φορὰς τὸ ὄνομά του διὰ νὰ μάθῃ νὰ τὸ καλλιγραφή. Μετὰ ταῦτα μ' ἐφώναξε, καὶ ὅταν ἦλθα μ' ἔβαλε καὶ ἐκάθησα εἰς μέγα θρανίον. Ἐπειτα περιτυλίξας ἄσπρον χαρτί μὲ τὸ παρουσίασε ψιθυρίζων τινὰς λέξεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἤκουσα μόνον ὑπόμνημα. Τότε μ' ἐπρόσταξε νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὰ χρέη μου. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τὸν ἐλυπήθη ἦλθα πάλιν, καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν τὸν ἠρώτησα ποῖαν ὥραν ἤθελε νὰ γευθῇ· ὅταν προτείνω, μὲ ἀπεκρίθη, τὸ ἀπαράδεκτον.

ι — Ὡς ἐτρελάθη λοιπόν !

κ — Ἐγὼ αὐτὰ εἶχα ὑποπτευθῇ, ἀπεκρίθη ὑπομειδιάσας πονηρῶς ὁ ὑπρέτης· ἀλλὰ δὲν ἐτρελάθη, ἔγεινε βουλευτής· ὑπῆγεν εἰς τὴν Κορνοῦάλλην, ἠγόρασεν ἐν χωρίον καὶ μαζῇ μ' αὐτὸ τὰς ψή-

φους ὅλων τῶν κατοίκων του (*), καὶ ἐπέστρεψε σκιρτῶν. Αἰ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας εἶδετε εἰς τὴν τράπεζάν του εἶναι ξέναι, σταλαῖσαι πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ βάλλῃ ἐπάνω τὰ ὀνόματά του (**). διὰ τοῦτο ἐγυμνάζετο γράφων τὴν ὑπογραφήν του. Εἰκοσιπέντε φύλλα ἔγγραφοι σήμερον τὸ πρωῒ μὲ τὸ ὄνομά του, κατόπιν τοῦ ὁποίου ἔβαλλε πάντοτε M. B (***)·

λ — Ἐμίλησα περὶ τῆς τρέλας αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπακόμην τοῦ Λόρδου Λικορπόντ, καὶ μὲ εἶπε νὰ μὴ ἀνησυγῶ, διότι δὲν θὰ διαρκέσῃ πολλὰς ἡμέρας. Εἶναι πρᾶγμα τῆς στιγμῆς, μὲ ἀπεκρίθη· ἡ ματαιοδοξία καὶ ἡ χαρὰ τὸν κἰνῶν καὶ τὰ χάνει· ὅταν ὁμοῦ ἔλθῃ εἰς τὴν βουλὴν θὰ τὸν ἰδῇς νὰ καθήσῃ σιωπηλὸς ὡς ἰχθὺς ἄφωνος.

μ — Εἶθε νὰ ἦτον ἄφωνος, εἶπα, ἀπὸ σήμερον !

ν — Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἤκουον ἀνωτῆς κλίμακος τὸν κήριον βουλευτὴν καλοῦντα τὸν ὑπρέτην του· ἐνῶ δὲ ἐχώρουν πρὸς τὴν θύραν ἔκραξε·

π — Φιάννι ! τρέξε κατόπιν τοῦ κυρίου ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησε τῶρα, καὶ ἐρώτησέ τον ἐάν θέλῃ νὰ στείλῃ τὰ γράμματά του ἀνεξόδητος. Καὶ αὖ, Γάλλοι· ἐάν ἔχῃς νὰ στείλῃς εἰς φίλους σου φέρειέ τι καὶ γράψε τους νὰ στέλλουν εἰς ἐμὲ τὰς ἀποκρίσεις των ἐπιγράφωντας αὐτάς· οὕτως·

Τῷ Κυρίῳ Σίλλυ· Στέφεν M. B, διότι, ὡς ἡζεύρακι, τῶρα εἶμαι μέλος τοῦ κοινοβουλίου.

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

λ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

μ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ν — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ξ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ο — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

π — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ρ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

σ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

τ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

θ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

ι — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !

κ — Ὡς ὅτι οὐκ ἐπαχύνει τὸ νῆμα !